

юнашки се били съ Арапи ти Кастилци ти; отъ тѣхни ти рицари въ тоя бой се прочулъ Родриго Диасъ, който ималъ прѣкоръ *Сидъ* (спр. побѣдителъ); отпослѣ за негови ти юнашки работи, Испанци ти му извадили пѣсни.

Въ XV вѣкъ арагонский кралъ *Фердинандъ II Католикъ* се оженилъ за *Изабела*, наследница на кастилский прѣстолъ. Така двѣтѣ най- силни християнски владовища се събрали заедно, и направили шослѣ едно Испанско кралство. Фердинандъ Католикъ се наелъ да испѣди Арапи ти отъ полуостровъ тъ, спр. отъ Гренадский халифатъ. Той приzelъ арабски ти градове единъ по единъ, и най-сетиѣ обстъпилъ и сама та Гренада. Тоя градъ билъ много хубавъ, съ 200.000 жителе; на стѣни ти му имало повече отъ 1000 кули: най-юнаци ти арабски рицари се събрали въ него, да го отбранятъ отъ християните. Обстъпата била опорита. Арапи ти, обиколени отъ всякъдѣ, нѣмали отdf да имъ дойде помошть, промаляло имъ отъ гладъ, и най-сетиѣ се прѣдали (1492 г.).

Фердинанду, като на Людовика XI, не било мъчно да нагласи въ Испания силно кралство, което напрѣди било тамъ много слабо, и краль тъ не могълъ да захватва никакъ голѣма работа безъ изволение то на *кортеси ти*, спр. безъ прѣставителе духовни, болярски и градски. Фердинандъ подкупилъ градовете и съ помоштьта имъ смирилъ барони ти; оште, той бесъ милостъ събарялъ укрѣпени ти имъ сгради и убивалъ непокорни ти. Фердинандъ за да си направи държава та неограничена много си помогналъ и съ тайно то духовно съдилиште (инквизиция).

Една частъ отъ испанско то население състояло отъ Евреи и отъ покорени Арапи; по причини, че се гонила тѣхна та вѣра, тии се принудили или да идатъ въ Испания или да станатъ християне; иъ отъ Арапи ти мнозина си държали тайно напрѣдна та вѣра. За това папа та, по желание то на Фердинанда, наредилъ въ Испания Инкви-